پروژه درس کامپایلر دکتر فیضی (فاز دو)

رضا محمدی - یاسان حسن زاد

1 - E	Build and Test		2

2 - Parser and Scanner

1 - Build and Test

فایل Scanner.flex همان فایل فاز یک، با اضافه شدن تغییراتی برای کار کردن با CUP و همچنین نیازمندی های جدید فاز دو است. برای تولید کد جاوای اسکنر با استفاده از این فایل، دستور زیر را اجرا می کنیم:

jflex Scanner.flex

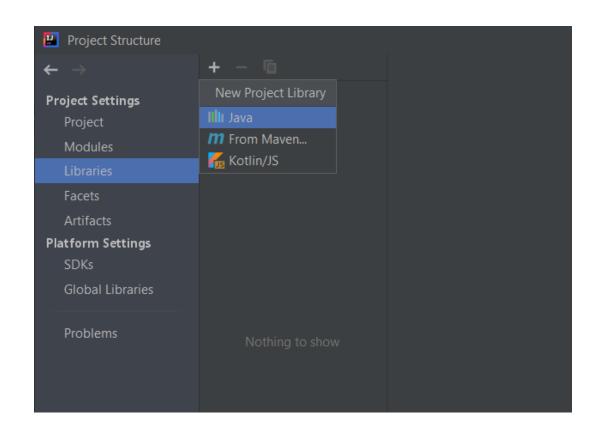
فایل Parser.cup که توضیحات آن در این گزارش آمده را، با دستور زیر به فایل جاوای پارسر تبدیل می کنیم:

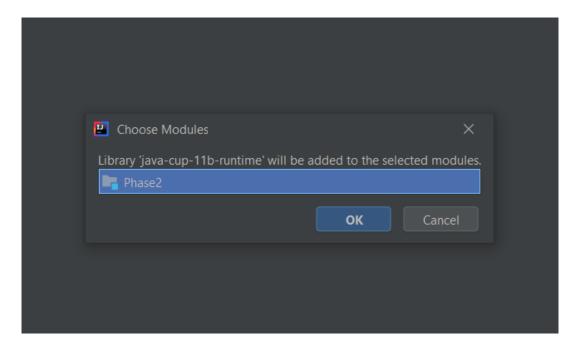
java -jar java-cup-11b.jar -parser "Parser" Parser.cup

فایل java-cup-11b.jar همان کتابخانه CUP است که باید در پوشه فعلی وجود داشته باشد.

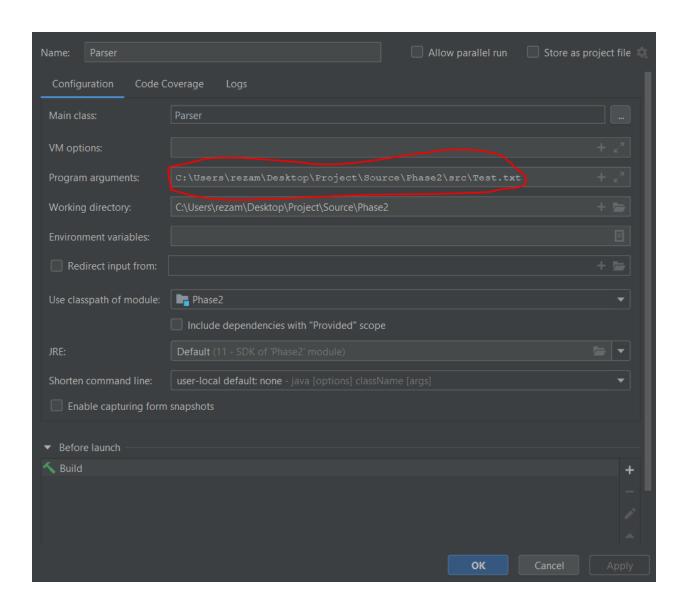
فایل های ایجاد شده شامل Scanner.java، Parser.java و sym.java

کتابخانه CUP 0.11b را مطابق تصاویر به پروژه IntelliJ IDEA اضافه می کنیم:

فایل Test.txt در پوشه src پروژه وجود دارد. باید برای تست، آدرس این فایل Test.txt در Parser.java وجود دارد فایل را به عنوان آرگومان تابع main که در Parser.java وجود دارد بدهیم. برای این کار تنظیمات build و اجرای این تابع در IntelliJ IDEA را به شکل زیر تغییر می دهیم:

سپس با اجرای تابع main کار اسکن و پارس محتویات فایل Test.txt آغاز می شود. در صورتی که خطای لغوی (lexical) داشته باشیم اروری مشابه زیر چاپ می شود:

در صورتی که خطای نحوی (syntax error) داشته باشیم اروری مشابه زبر چاپ می شود:

در غیر این صورت اسکن و پارس با موفقیت و بدون ارور انجام شده و پیغام زیر چاپ می شود:

2 - Parser and Scanner

تفاوت عمده فایل Scanner.flex با فاز یک این است که هنگام تشخیص یک توکن، متد الله symbol را فراخوانی کرده و خروجی آن را return می کنیم. متد های symbol در بالای همین فایل تعریف شده اند که در داخل آنها از ComplexSymbolFactory که یک کلاس مربوط به CUP است، برای ایجاد symbol استفاده می شود. این کار برای همکاری اسکنر و پارسر است. همچنین در صورتی که هیچ یک از regex ها مچ نشوند، متد ror را فراخوانی می کنیم. این متد هم در بالای فایل تعریف شده و در داخل آن جزئیات ارور را چاپ کرده و یک Exception پرتاب می کنیم تا پارسر متوقف شود.

در فایل Parser.cup و در بلاک parser code دقیقا به همین نویسیم. وقتی کد جاوای پارسر تولید شود این متد main دقیقا به همین شکل در آن وجود خواهد داشت. در این متد یک نمونه از Scanner ایجاد می کنیم و فایلی که آدرس آن را به عنوان آرگومان تابع main دریافت کردیم را برایش ارسال می کنیم. یک نمونه از کلاس Parser هم ایجاد می کنیم و پارامتر های مورد نیاز را می دهیم. کلاس های دیگری که در این تابع استفاده شده اند کلاس های کتابخانه CUP هستند. سپس تابع parse را روی Parser صدا می زنیم و اگر به خط بعدی رفت یعنی خطایی نبوده و پیغام موفقیت آمیز بودن را چاپ می کنیم. اما اگر وارد خطایی نبوده و پیغام موفقیت آمیز بودن را چاپ می کنیم. اما اگر وارد خطایی نبوده و پیغام موفقیت آمیز بودن را چاپ می کنیم. اما اگر وارد خطایی شده. در این حالت اگر ارور

سینتکسی باشد خود CUP اطلاعات مربوط به ارور را نمایش می دهد. ما فقط یک پیغام ساده چاپ می کنیم که بگوییم ارور سینتکسی تشخیص داده شد. اگر ارور لغوی تشخیص داده شده باز هم خود Scanner پیغام خطا را چاپ کرده (متد error در Scanner.flex)، ما فقط یک پیغام چاپ می کنیم که بگوییم خطای لغوی شناسایی شده. برای تشخیص اینکه خطا لغوی بوده یا نحوی، کافیست message مربوط به اینکه خطا لغوی بوده یا نحوی، کافیست error در اسکنر، پیغام "اexical" را برای Exception در نظر گرفته بودیم. اگر همچین پیغام وجود نداشت، یعنی Exception مربوط به وجود نداشت، یعنی Exception مربوط به وحود نداشت، یعنی Exception مربوط به CUP و خطای نحوی است.

در ادامه فایل CUP، ترمینال ها، نان-ترمینال ها، اولویت ها و گرامر را مشخص کرده ایم.